

ge, jf. dødsboskiftelovens § 15, stk. 2, eller en værge, der er beskikket for tvangsarvingen efter reglerne i værgemålsloven, godkender den testamentariske disposition (nr. 5).

Arveladerens ægtefælle og livsarvinger er tvangsarvinger, jf. lovforslagets §§ 5 og 10.

Det følger af den generelle bestemmelse i lovforslagets § 78, at et testamente, der går ud på en anvendelse eller tilintetgørelse af tvangsarvingens arv, som åbenbart savner fornuftig mening, selvsagt ikke kan godkendes.

Stk. 2 indebærer, at testamentariske bestemmelser efter *stk. 1* kun får virkning, hvis betingelserne om, at tvangsarvingen ikke må efterlade sig tvangsarvinger (nr. 3), og at tvangsarvingen ikke må have oprettet gyldigt testamente (nr. 4), fortsat er opfyldt ved tvangsarvingens død. Begge betingelser skal være opfyldt. Hvis en testamentsinhabil arving bliver testamentsinhabil og opretter testamente, falder godkendelsen bort, idet betingelsen om, at tvangsarvingen ikke har oprettet gyldigt testamente, herefter ikke længere er opfyldt.

Efter *stk. 3* kan justitsministeren om nødvendigt fastsætte regler om meddelelse af tilladelse efter *stk. 1*.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 10.2.3. og 10.3.3.

Til § 53

Stk. 1 opretholder adgangen til at båndlægge tvangsarv, men det foreslås som noget nyt i forhold til gældende ret, at tvangsarv kun kan båndlægges til livsarvingens fyldte 25. år.

Båndlæggelsen af tvangsarv bortfalder automatisk, når arvingen fylder 25 år, og en testamentarisk bestemmelse om båndlæggelse af tvangsarv ud over livsarvingens fyldte 25. år vil være uvirksom for perioden efter, at livsarvingen er fyldt 25 år.

Bestemmelsen vedrører - som hidtil - kun adgangen til at båndlægge den tvangsarv, der tilkommer en livsarving. Ægtefællens tvangsarv kan ikke båndlægges.

Er arvingen under værgemål efter værgemålslovens §§ 5 eller 6 ved båndlæggelsens ophør, følger det af værgemålslovens § 35, at arven som udgangspunkt skal anbringes i en forvaltningsafdeling, der er tilknyttet et pengeinstitut. Anvendelse af formuen vil kun kunne ske med statsforvaltningens samtykke, jf. værgemålslovens § 39. Ophører værgemålet, får arvingen fri rådighed over arven.

Stk. 2 viderefører den gældende arvelovs § 58, stk. 2, med sproglige moderniseringer. Efter bestemmelsen kan justitsministeren eller den, justitsministe-

ren bemyndiger dertil, fritage for opfyldelse af arveladerens bestemmelse om båndlæggelse, hvis arven er af ringe værdi. Bestemmelsen anvendes alene i tilfælde, hvor båndlæggelsen endnu ikke er iværksat. Er båndlæggelsen iværksat, kan frigivelse eventuelt ske efter lovforslagets § 61, nr. 2. Praksis efter den gældende arvelovs § 58, stk. 2, forudsættes i øvrigt opretholdt. Efter gældende praksis kan fritagelse forventes i tilfælde, hvor nettoarven ikke er over 75.000 - 100.000 kr.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 10.2.4.1. og 10.3.4.

Til § 54

Bestemmelsen omhandler administration og anbringelse af båndlagt tvangsarv og svarer med enkelte sproglige moderniseringer til den gældende arvelovs § 61.

Til § 55

Bestemmelsen omhandler retsvirkningerne af båndlæggelse og svarer i vidt omfang til den gældende arvelovs § 62, stk. 1, 2 og 4.

Det følger af *stk. 1*, at arvingen ikke kan råde over tvangsarven i levende live, når arven er båndlagt. Det præciseres i bestemmelsen, at arvingen alene kan hæve renter og indtægter af den båndlagte kapital. Der er ikke tilsigtet nogen ændring i forhold til den gældende arvelovs § 62, stk. 1. Et aktieudbytte kan således som hidtil hæves, hvorimod kursgevinster må anses for en del af kapitalen. Andre skattepligtige indtægter, f.eks. beløb fra salg af tegningsretter, vil også kunne hæves.

Stk. 2 indebærer, at der ikke kan foretages kreditorforfølgning mod den båndlagte kapital i arvingens levende live. Det samme gælder uhævede renter og indtægter indtil 6 måneder efter forfaldsdagen. *Stk. 2* svarer til gældende ret.

Efter *stk. 3* kan det ved dom bestemmes, at en båndlæggelse ikke skal være til hinder for, at et erstatning eller godtgørelse i anledning af en skade, som den pågældende forsætligt eller uagtsomt har forvoldt på person eller ting, betales af de båndlagte midler. *Stk. 3* svarer til gældende ret.

Om båndlagt arvs formueart henvises lovforslagets § 58 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 56

Efter bestemmelsen kan justitsministeren, eller den, justitsministeren bemyndiger dertil, tillade, at båndlagt arv efterfølgende frigives i en række situationer.